

«У Казахстані торік вже з'явилися плани заходів щодо впровадження технології інформаційного моделювання при проектуванні об'єктів будівництва, – коментує Сергій Перапечка, партнер і керуючий директор The Boston Consulting Group у Росії та СНД, – Цей підхід полягає в тому, що за допомогою відповідного ПО створюється 3D-Модель об'єкта, і потім на основі цієї моделі ухвалюються всі рішення по роботі з будинком протягом усього його життєвого циклу. Технологія дозволяє помітно знижувати витрати на роботи із проектування та будівництва, а також мінімізує ризики, пов'язані з людським фактором. У США та Великобританії, а також ряді країн Південно-Східної Азії ця технологія зараз де-факто є практично обов'язковим стандартом (насамперед при реалізації державних проєктів)».

Будівельні компанії, так само як і їхні клієнти та суспільство в цілому, зможуть скористатися перевагами інновацій. «Поступові зміни – це не кращий варіант; шляхом перегляду кінцевої межі стрибкоподібні інновації в будівельній галузі в остаточному підсумку допоможуть вирішити основні проблеми суспільства – від масової урбанізації до зміни клімату, – відзначає Майкл Бюлер, керівник секції інфраструктури і містобудування на Всесвітньому економічному форумі. – Широке впровадження цих інновацій дозволить переломити ситуацію як в економічному плані, так і з погляду екології».

Література:

1. Формування майбутнього будівництва: натхненні новатори переосмислюють цю галузь. URL: <https://ukr.cosummitconstruction.com/shaping-future-construction-18185>.
2. Будівельний конгрес 2017: майбутнє будівельної галузі. URL: <https://ckp.in.ua/events/16370>.
3. Стан інноваційної діяльності та діяльності у сфері трансферу технологій в Україні у 2018 році. URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/innovatsii-transfer-tehnologiy/2019/07/03/stan-innov-diyaln-2018f.pdf>.
4. 10 трендів BIM-технології. Майбутнє настає. URL: <https://investment-estate.com/uk/novosti/10-trendov-bim-tehnologii-budushchee-nastupaet>.

ПІДПРИЄМНИЦТВО: ЗВ'ЯЗОК З БІЗНЕСОМ, МЕНЕДЖМЕНТОМ, ЕКОНОМІКОЮ

Павленко В.Р.

*Науковий керівник: Приходько Д.О., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

В економічній літературі існують різні інтерпретації підприємництва. Деякі автори сутністю підприємництва, його головною рисою вважають ризик. Бартенєв і Шумпетер визначають підприємництво як здатність до винахідництва. Деякі фахівці в певних випадках підприємництво ототожнюють

з бізнесом [1]. Підприємництво визначають і як окремий випадок бізнесу [2].

Під час дослідження зв'язку підприємництва з бізнесом встановлено, що у бізнеса і підприємництва більше схожості, ніж відмінності; що підприємництво – це лише вид бізнесу.

Підприємництво тісно пов'язане і з менеджментом. Дослідження характеру зв'язку підприємництва та менеджменту виявляє істотну зміну поглядів у часі. На думку американського соціолога Ентоні Джея слово «менеджер» в первісному сенсі несло в собі навіть образливий відтінок. В епоху зародження класичного капіталізму менеджерів сприймали не тільки як «заступників», а й як «хлопчиків на побігеньках» у власників підприємств, підприємців [3]. Е. Джей вважає, що слово «менеджер» походить з тих незапам'ятних часів, коли власники шахт і мідеплавильних заводів не могли всюди встигати і здійснювати особистий контроль за станом справ на своїх підприємствах. Тому власники наймали собі помічників, які керували, в основному, виробничими справами під час їх відсутності. При цьому на менеджерів, які в той час могли призначатися навіть з робочих, перекладалися найважчі і неприємні завдання, що виконувалися до цього власниками підприємств.

У літературі також відзначається, що «Менеджер – не власник, не капіталіст, а значить, і не підприємець. Його основний засіб праці – власність, не капітал, а знання, вміння і навички організації виробництва продуктів і / або послуг. У цьому сутність менеджера. Директор, начальник цеху та інші менеджери не можуть без згоди власника впроваджувати нововведення» [1].

Погляди на характер менеджменту кардинально змінилися на початку ХХ століття завдяки Тейлору, Файолю, Адамецькі. Менеджмент стали розуміти як організацію виробництва. У другій половині ХХ століття менеджментом стали визначати в найширшому сенсі – як організацію будь-якої діяльності. На початку ХХІ століття на основі цієї теорії дійшли висновку, що менеджмент як організація будь-якої діяльності – це і організація виробництва, і бізнесу, і маркетингу, і підприємництва. Так, як менеджмент – це організація будь-якої діяльності, в тому числі і власної, то бізнес, маркетинг та підприємництво – це види, функції менеджменту. Характер зв'язку підприємництва та економіки найбільш точно визначається з порівняння їх найголовніших властивостей – сутностей. Сутність економіки – це організація будь-якої вартості, а сутність підприємництва – організація тільки додаткової вартості (додаткового прибутку). Звідси випливає, що підприємництво є тільки частиною економіки.

Висновок. Аналіз характеру зв'язку підприємництва з бізнесом, менеджментом, економікою призвів до висновку, що: підприємництво – це: вид бізнесу; функція менеджменту; частина економіки.

Література:

1. Бабайлов В.К., Брыксин С.А., Могилко В.А. Бизнес, предпринимательство, менеджмент, – их взаимосвязь. *Научный информационный журнал «Бизнес-Информ»*. 2009. № 10. С. 148-151.

2. Речмен Д. Дж., Мескон М. Х. и др. Современный бизнес: учебник в 2-х томах. М.: Республика, 1995. 910 с.

3. История менеджмента. *Библиотекарь.Ру*. URL: **Error! Hyperlink reference not valid.**

КОНЦЕПЦІЯ «ЗЕЛЕНОЇ» ЕКОНОМІКИ: СУТНІСТЬ ТА ПЕРЕВАГИ

Петрик А.В.

*Науковий керівник: Деділова Т.В., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Останнім часом проблема обмеженості ресурсів все гостріше стає перед урядами багатьох країн світу. Глобальне потепління та зміна клімату зумовлюють розвинутим суспільством перегляд свого відношення до споживчого ставлення природних ресурсів. Світові суспільно-політичні платформи, наукова спільнота, міжнародні об'єднання та організації активно поширюють ідеї концепції «зеленої» (екологічної) економіки.

Вперше науковці почали виокремлювати зелену економіку як окремий напрям наприкінці 80-х років минулого століття. Зокрема, термін «зелена» економіка було запропоновано широкому загалу в 1989 році й трактувався він в контексті економіки стійкого розвитку. До теперішнього часу серед вітчизняних та закордонних авторів немає єдиної думки щодо сутності даного поняття.

Найбільш поширеним підходом є розгляд сутності зеленої економіки екологічною програмою ООН (ЮНЕП). Згідно визначення ЮНЕП «зелена» економіка – це економіка, яка призводить до підвищення добробуту людей та зміцнення соціальної справедливості при одночасному істотному зниженні ризиків для навколишнього середовища та дефіциту екологічних ресурсів [1]. Також, відповідно до ЮНЕП, стійкий розвиток значним чином залежить від створення та функціонування «правильної» економіки. Саме тому концепція «зеленої» економіки є основним кроком по досягненню такого стійкого розвитку.

Зокрема, стійкий розвиток повинен спостерігатися в сільському господарстві шляхом впровадження та реалізації засобів екологічного виробництва, у промисловому виробництві – через застосування екологічних технологічних процесів, та в цілому в економіці країн – завдяки використанню альтернативних джерел енергії, правильному поводженню зі сміттям, поширенню використання відтворювальних ресурсів на противагу ресурсоємному виробництву. На відміну від цього, нинішні моделі економічного розвитку багатьох країн світу є орієнтованими на протилежний ефект й передбачають значне використання ресурсів, нераціональне поводження з відходами, зневагу до екології в цілому.

Крім того, концепція «зеленої» економіки потребує не тільки зваженого ставлення до формування добробуту суспільства на екологічних засадах, а